

ABSTRAKT

Předmětem této diplomové práce je analýza institutu správy nemovité věci ve vykonávacím a exekučním řízení. Jedná se o nový způsob výkonu rozhodnutí, resp. exekuce, který byl do právního řádu ČR zaveden novelou občanského soudního řádu s účinností od 1. 1. 2013.

Diplomová práce je rozčleněna do sedmi kapitol. První kapitola je věnována úvodu do problematiky, zařazení do systematiky práva a charakteristiku základních pojmů. Druhá kapitola je zaměřena na velmi stručný výklad některých nejdůležitějších pojmů k soudnímu výkonu rozhodnutí a exekučnímu řízení. Třetí kapitola se pak věnuje podrobnější charakteristice správy nemovité věci ve vykonávacím a exekučním řízení, přičemž je pozornost věnována nařízení výkonu rozhodnutí, jeho výkonu, době trvání i skončení. Čtvrtá kapitola si klade za cíl identifikovat a nastínit řešení některých problémů, které se mohou při aplikaci tohoto institutu vyskytnout. Jedná se zejména problém možného omezení soudu při modifikaci nájemních, pachtovních a jiných smluv, které se k nemovitosti váží. Dále je analyzováno možné užívání nemovité věci dlužníkem a potencionální úskalí při správě spoluvlastnického podílu na nemovité věci.

V diplomové práci bylo zhodnoceno i praktické využití institutu správy nemovitosti v rozhodování soudů a v exekučním řízení, přičemž byly posouzeny i možné důvody, proč se správa nemovité věci v aplikační praxi soudů ani soudních exekutorů dosud prakticky nevyskytuje. V šesté kapitole je pozornost věnována historickému institutu vnucené správy, která sloužila jako předobraz současné právní úpravy. V této kapitole jsou charakterizovány rozdíly mezi historickou a současnou právní úpravou a zmíněna je i dobová judikatura z období 1924 - 1939 se stručným zhodnocením možné využitelnosti těchto rozhodnutí v současné rozhodovací praxi soudů. Závěrečná kapitola je pak věnována zhodnocení institutu správy nemovité věci v kontextu současného právního vývoje.